

מ"ת 23990/12/15 - מדינת ישראל - פרקליטות מחוז תל אביב נגד אסף בן ארי

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

14 פברואר 2016

מ"ת 23990-12-15 מדינת ישראל נ' שטירמר(עציר) ואח'

בפני כב' השופט בני שגיא
המבקשת
מדינת ישראל - פרקליטות מחוז תל אביב
על-ידי ב"כ עו"ד שרית שמש
נגד
המשיב
2. אסף בן ארי
על-ידי ב"כ עו"ד נהרי ועו"ד מוחבר

החלטה לגבי משיב 2

כללי

1. בקשה למעצרו של המשיב 2 עד תום ההליכים.

כתב האישום אשר הוגש נגד המשיב 2 מייחס לו, בצוותא עם משיב 1, חמישה אישומים שעניינם עבירות של קשירת קשר לביצוע פשע, החזקת מקום לשם זנות, גרימה לעזיבת מדינה לשם זנות, הבאת אדם לשם עיסוק בזנות בנסיבות מחמירות. בנוסף, מיוחסות למשיב 2 גם עבירות אינוס ומעשה סדום.

לא הייתה מחלוקת בדבר קיומן של ראיות לכאורה, וטעוני הצדדים התמקדו בעוצמתה של עילת המסוכנות ובאפשרות לאיין עילה זו באמצעות חלופת מעצר הולמת.

עובדות כתב האישום

2. **על-פי עובדות האישום הראשון**, קשרו המשיבים קשר להבאת נשים מרוסיה ואוקראינה על-מנת שתספקנה שרותי מין לגברים תמורת תשלום וכן על-מנת להביאן לידי עיסוק בזנות, תוך ניצול יחסי מרות

עמוד 1

ומצוקה כלכלית או נפשית, ולקבל חלק מדברי האתנן שניתן לכל אחת מהנשים, בעד מעשי הזנות.

במסגרת הקשר, יצר משיב 1 קשר עם נשים באתרי אינטרנט, והניע אותן להגיע לישראל בכך שהבטיח להן שירותיו כסף רב **בעבודה בעיסוי**, וכן הבטיח להן שישכן אותן בדירות יוקרה. לעיתים הציג משיב 1 בפני הנשים מצג שווא, לפיו עבודתן לא תכלול עיסוק בזנות, וזאת על-מנת לגרום להן לעזוב את מדינתן, להגיע לישראל חסרות כל, ובלית ברירה לעסוק בזנות.

המשיב 2 החזיק וניהל ארבעה מקומות לשם עיסוק בזנות בדירות מגורים.

במסגרת הקשר, ולאחר שהנשים הגיעו לישראל, הודיע להן משיב 1 על שיבוצן לעבודה באחת הדירות שהחזיק וניהל המשיב 2, ואילו המשיב 2 הודיע להן על תנאי אספקת שרותי המין, ובין היתר, את התנאים הבאים: (א) כל אחת מהנשים תספק שרותי מין תמורת 400 ₪ למשך 40 דקות בלבד, ותעביר מחצית מדמי האתנן למשיב 1, ו- 50 ₪ למשיב 2. כמו כן, תשלמנה הנשים למשיב 1 עבור המגבות בהן ישתמשו הלקוחות; (ב) שרותי המין יכללו עיסוי גופם הערום של הלקוחות, כשהנשים ערומות לחלוטין, ושפשוף איבר מינם של הלקוחות או התחככות בגופן, עד שהלקוח בא על סיפוקו. משיב 1 הסביר לנשים שהן יכולות להסכים לבצע שרותי מין נוספים, אותם כינה "אקסטרה" בתשלום נוסף של 600 ₪ עבור מציצת איבר מינו של הלקוח, ושל 1000 ₪ עבור קיום יחסי מין מלאים; (ג) כל אחת מהנשים תשוכן באחת מהדירות ותידרש לשלם סכום של 100 ₪ או 150 ₪ ליום עבור שהייה בדירה (תשלום זה כונה - "שכירות"); (ד) על כל אחת מהנשים היה להתחייב לספק שרותי מין בשעות שקבע משיב 1 לאותן לקוחות שהפנה אל הנשים; (ה) משיב 2 חייב את הנשים לשלם "קנס כספי" אם הגיעו באיחור לדירה או אם הלקוח נשאר בחדר או סופקו שרותי המין למעלה מ- 40 דקות. כמו כן, חייב משיב 1 את הנשים להתלבש "בשעות העבודה" בהלבשה תחתונה בלבד; (ו) משיב 1 החתים את הנשים על מסמך שחלקו כתוב בשפה העברית שאינה מובנת להן, וחלקו ברוסית, ובו פורטו גובה הקנסות, שעות העבודה ועוד; (ז) משיב 1 הורה לפקידות להזדהות בכינויים שונים, והוא עצמו הזדהה כ"סטיבן" בכדי לטשטש את זהותן אחת בפני השנייה, ובפני הלקוחות; (ח) המשיבים הורו לנשים תוך הפחדתן, כי במידה וייעצרו או יחקרו על-ידי המשטרה עליהן להימנע ממסירת מידע כזה או אחר על המשיבים, ועל שרותי המין הניתנים בדירות.

במסגרת אישום זה, מיוחסות למשיבים עבירות של קשירת קשר לביצוע פשע והחזקת מקום לשם זנות.

על-פי עובדות האישום השני, פעלו המשיבים באופן שתואר באישום הראשון ביחס ל-י.ו. ילידת 1988 תושבת אוקראינה, אשר הגיעה לארץ למטרת נופש. המשיב 1 יצר עימה קשר דרך אתר אינטרנט, החמיא לה, והציע לה להתגורר בדירה מול הים, לעבוד בעיסוי ולהרוויח כסף רב. בפגישה שנערכה בין השניים, הסביר משיב 1 ל-י.ו. באמצעות אחת הנשים שהעסיק, את תנאי אספקת שרותי המין, כמפורט באישום הראשון, אך י.ו. הודיעה כי אינה מעוניינת לעשות כן לפרנסתה. לאחר מכן, שבה י.ו. לאוקראינה. משיב 1 המשיך לעמוד איתה בקשר במסגרת אותו אתר אינטרנטי והמשיך להבטיח לה כי תשתכר סכומי כסף גבוהים, לאחר שהבין שמצבה הכלכלי קשה מאוד. בשלב מסוים, ולאור מצבה הכלכלי, נעתרה י.ו. להפצרותיו של משיב 1, והגיעה לארץ בהנחייתו, ושוכנה בדירה הנמצאת בשימוש של משיב 1. לאחר כשבועיים, ומאחר ו-י.ו. ציינה בפני המשיב 1 כי בכוונתה

לשוב לאוקראינה מאחר ואין לה עבודה או מקום מגורים קבוע, הגיע משיב 1 לדירה בה הייתה, ואמר לה כי הוא צריך לבדוק איך היא עובדת. באותו מעמד, התפשט משיב 1 ואף הורה ל-י.ו. להתפשט, והיא עיסתה את גופו בהתאם לתנאים שפורטו לעיל, ואף שפשפה את איבר מינו עד שבא על סיפוקו. בשלב זה, הודיע לה משיב 1 כי היא תתחיל לעבוד למחרת היום. למחרת, הורה משיב 1 ל-י.ו. להגיע לאחת מהדירות שהחזיק משיב 2, אשר פגש אותה בכניסה לבניין, והוביל אותה לדירה. משיב 2 אמר ל-י.ו. שהוא חייב לראות אותה ערומה, והיא התפשטה ונותרה בתחתונים, כאשר משיב 2 בוחן את גופה. משיב 2 הסביר לה את תנאי אספקת שרותי המין, ואף אמר לה כי אינה יכולה לגור עוד בדירה בה שיכן אותה משיב 1, ו-י.ו. הסכימה לתנאים. כמו משיב 1, גם משיב 2 אמר ל-י.ו. כי עליה לעסות את גופו, והוא יראה לה כיצד עושים זאת נכון, כדי לרצות את הלקוחות. משיב 2 הכניס את י.ו. לאחד החדרים בדירה, התפשט ונשכב ערום על המיטה, והורה לה להתפשט. י.ו. התפשטה ועיסתה את גופו של משיב 2, שפשפה את איבר מינו, אך כששאל אותה משיב 2 האם היא מעוניינת לקיים איתו יחסי מין, השיבה בשלילה בנחרצות. משיב 2 ביקש ממנה למצוץ את איבר מינו, ו-י.ו. סירבה גם לבקשה זו. באותה נקודה, הסביר לה משיב 2 כי אם תעשה הכל בצורה טובה, תוכל להישאר לעבוד בדירה, וזאת בידעו כי מצבה הכלכלי קשה. בלית ברירה, הסכימה י.ו. לדרישת משיב 2, ומצצה את איבר מינו, אך לאחר רבע שעה אמרה לו כי היא עייפה ולא יכולה יותר. בשלב זה, התיישב משיב 2 על המיטה, ואמר לה לעמוד מעליו ולהתכופף, שאז שפשף את איבר מינו והחדיר אצבעותיו לאיבר מינה במשך דקות ארוכות, ללא הסכמתה, עד שבא על סיפוקו. החל ממועד זה (תחילת חודש אוקטובר 2015) ועד יום 25.11.15 סיפקה י.ו. שרותי מין ללקוחות בהתאם לתנאים שהורו לה המשיבים, בשלוש מהדירות שהחזיק משיב 2, והתגוררה באותן דירות.

במסגרת אישום זה מיוחס למשיב 2 עבירות של גרימה לעזיבת מדינה לשם זנות, הבאת אדם לשם עיסוק בזנות בנסיבות מחמירות, סרסרות למעשה זנות, אינוס ומעשה סדום.

על-פי עובדות האישום השלישי, בסוף חודש אוקטובר 2015 פרסמה מ.א. מודעה באתר אינטרנטי, לפיה היא מחפשת דירה בישראל לתקופה קצרה. בעקבות המודעה, יצר עימה קשר משיב 1, וציין בפניה כי הוא יכול לספק עבודה מגורים בבת-ים או בתל-אביב תמורת 100 ₪ ליום, וכן לספק לה עבודה כמעניקה עיסויים תמורת 150 ₪. בעקבות האמור, עזבה מ.א. את רוסיה והגיעה לישראל ביום 15.11.15 לשם העסקתה בזנות בישראל. משיב 1 הנחה אותה להגיע לאחת מהדירות שהחזיק משיב 2, שם פגשה את משיב 2 שהציג עצמו כ"סטיבן", אשר שיכן אותה באותה דירה, אמר לה כי הוא יהיה הלקוח הראשון שלה, ועזב את הדירה. למחרת, הודיע משיב 2 ל-מ.א. כי תעבוד בדירה אחרת, ובהגיעם לשם, הורה לה להתפשט, ולהישאר כשלגופה תחתונים וחזיה בלבד. מ.א. עשתה כמבוקשו. משיב 2 בחן את גופה של מ.א. והחמיא לה, אז הורה לה לשכב על המיטה על בטנה על-מנת שידגים על גופה כיצד עליה לעסות את גופם של הלקוחות. כך עיסה משיב 2 את גופה של מ.א. ליטף את שדיה, ובהמשך הורה לה לעסות את גופו, להתפשט לשם כך, ו-מ.א. עשתה כן תוך שהיא משפשפת את איבר מינו של משיב 2 על-פי הוראתו. משיב 2 ניסה לשכנע את מ.א. לקיים עימו יחסי מין תמורת 1000 ₪, אולם זו סירבה, שאז שפשף משיב 2 את איבר מינו כשהוא מתבונן בגופה הערום, עד שבא על סיפוקו. בסוף המתואר לעיל, נתן משיב 2 ל-מ.א. 200 ₪, והסביר לה את תנאי אספקת שרותי המין. החל מאותו מועד ועד יום 25.11.15 סיפקה מ.א. שרותי מין ללקוחות, בהתאם לתנאים שהובהרו לה על-ידי משיב 2.

במסגרת אישום זה, מיוחסות למשיב 2 עבירות של גרימה לעזיבת מדינה לשם זנות, הבאת אדם לשם עיסוק בזנות בנסיבות מחמירות, סרסרות למעשה זנות ומעשה מגונה.

על-פי עובדות האישום הרביעי, ביום 5.8.14 פנה משיב 1 באמצעות אתר אינטרנט ל- ל.ז. ילידת 1988, תושבת אוקראינה. משיב 1 התעניין במצבה הכלכלי, ציין בפניה כי תוכל לעבוד עבורו ולהרוויח כסף רב, והוא אף יכול לספק לה מקום מגורים ומזון.

בחודש דצמבר 2014 יצרה ל.ז. קשר עם משיב 1, והביעה רצונה להגיע לישראל, לאחר שמצבה הכלכלי החמיר. מהלך שאכן בוצע ביום 15.2.15, שאז הגיעה ל.ז. לישראל. עם הגעתה לישראל, סיפקה ל.ז. שרותי מין ללקוחות בדירה של משיב 1 בבת-ים, במשך חודשיים, בהמשך הונחתה לעבור לדירה נוספת, וביום 7.6.15 פגשה את משיב 2 באחת מהדירות שהחזיק. משיב 2 הורה לה להתפשט, והיא נותרה בתחתונים ובחזייה בלבד, ולאחר שבחן את גופה, הורה לה להתלבש בחזרה. במשך חודש סיפקה ל.ז. שרותי מין ללקוחות בשתיים מהדירות שהחזיק משיב 2, ואף התגוררה בדירות.

במסגרת אישום זה מיוחסות למשיב 2 עבירות של גרימה לעזיבת מדינה לשם זנות, הבאת אדם לשם עיסוק בזנות בנסיבות מחמירות, וסרסרות למעשה זנות.

על-פי עובדות האישום החמישי, בחודש ינואר 2015 יצר המשיב 1 קשר עם ו.ש. ילידת 1990 תושבת רוסיה, והציע לה לעבוד עבורו. כארבעה חודשים מאוחר יותר, הגיעה ו.ש. לישראל לביקור משפחתה, ופרסמה מודעה באתר אינטרנטי, לפיה היא מחפשת עבודה בישראל. כעבור מספר ימים פנה אליה משיב 1, הציע לה לעבוד עבורו בעיסוי, והסביר לה במהלך הפגישה את תנאי אספקת שרותי המין. ו.ש. נתנה הסכמתה ועברה להתגורר בדירה של משיב 1 בבת-ים, שם, ובעוד שתי דירות אשר הוחזקו על-ידי המשיב 2, סיפקה במשך שלושה חודשים שרותי מין, בהתאם לתנאים שהורו לה המשיבים כמפורט באישום הראשון. מחצית מדמי האתנן שקיבלה ו.ש. בדירת המשיב 1 נמסרו על-ידה למשיב 1. בשתי הדירות שניהל, משיב 2 גבה מחצית מסכום האתנן עבור כל לקוח (200 ₪) ומסר למשיב 1 50 ₪ מתוך דמי האתנן.

במסגרת אישום זה מיוחסות למשיב 2 עבירות של הבאת אדם לשם עיסוק בזנות בנסיבות מחמירות, וסרסרות למעשה זנות.

טיעוני הצדדים ביחס לעוצמתה של עילת המסוכנות

3. ב"כ המבקשת, עו"ד שרית שמש, בטיעון מפורט וממצה, סברה כי עוצמת המסוכנות הנשקפת ממשיב 2 כה גבוהה, עד כי הדרך היחידה לאיינה היא באמצעות מעצר מאחורי סורג ובריח. הוסבר כי אף שאין עסקינן בעבירות סחר בנשים, יש להשליך מעמדת הפסיקה בעבירות אלה על התוצאה הנכונה בענייננו, בוודאי כאשר למשיב 2 מיוחסות אף עבירות מין. בהקשר לעבירת האינוס ציינה ב"כ המבקשת כי "יש

להסתכל על עבירה זו במכלול של הנסיבות, שלא זו בלבד שזה לא עבירת אינוס רגילה, אלא נעשית תוך ניצול המצוקה של המתלוננת. עוד נטען כי מדובר במעשים מתוכננים, שנועדו לשם הפקדת רווח כספי משמעותי, ובוצעו בדירות אשר החזיק משיב 2, ומכאן שאין בחלופת מעצר כלשהי כדי לצמצם את יכולתו של משיב 2 לחזור על מעשיו.

4. ב"כ משיב 2, עו"ד נהרי, ציין כי רמת המסוכנות הנשקפת מהמשיב 2 נגזרת, בראש ובראשונה, מהמעשים עצמם, וניתן לראות כי בניגוד לתיקי סחר בנשים, הרי שבענייננו דובר בנשים שידעו כי הן מגיעות לישראל על מנת לעסוק בעיסוי, דרכוניהן לא נלקחו, ניתן להן מפתח לדירה, הן יכלו לצאת מהדירות (בהן התגוררו) באופן חופשי, לא נעשה שימוש בשום שלב באיומים או הפחדה, ולמעשה - איש לא הצר את צעדיהן. משיב 2, כך הוסבר, היה מגיע לדירות רק מדי פעם על מנת לקבל את חלקו בתקבולים, מבלי שניתן לומר כי "שלט" באותן נשים. ביחס לעבירות המין שביצע לכאורה המשיב 2 ביו. (אישום שני) הוסבר כי מדובר במעשה אשר בנסיבותיו, מצוי במדרג התחתון של עבירות המין, בוודאי כאשר אין חולק כי המשיב ביקש לקיים יחסי מין מלאים עם א.ו., ומשזו סירבה - כיבד את רצונה. ב"כ המבקש ציין כי ניתן ללמוד מכך על מסוכנות מופחתת, וזאת בניגוד לעבירות אינוס "רגילות". עוד נטען כי שני המשיבים נעצרו בחודש יולי 2015 בגין החשדות שבהמשך מצאו ביטוי בעובדות האישומים הרביעי והחמישי וכן עבירות נוספות, ובסופו של יום, לאחר מספר ימי מעצר, שוחררו בתנאים. בנסיבות אלה סבר עו"ד נהרי כי מעצרו המחודש בגין אותן עבירות ועבירות נוספות דומות במהותן - אינו ראוי.

5. הוגש תסקיר מעצר ממנו עולה כי משיב 2 בן 35, רווק, בעל תעודת בגרות אשר שירת שירות חלקי בחיל מודיעין ושוחרר מטעמים רפואיים. שירות המבחן התרשם כי למשיב 2 צורך להפגין הצלחה בתחומי חייו, התמקד בהצגה עצמית מתוך עמדה של כוח, וכי קיימים עיוותי חשיבה והתנהגות בעלת אלמנטים של מניפולטיביות וניצול מצידו כשמחזיק בעמדה המחפצה נשים ותופס אותן כאובייקט שאמור למלא את צרכיו ולהוות עבורו מקור לרווח כספי. עוד צוין כי משיב 2 בעיצומו של משבר סביב חשיפת בחירותיו והתנהלותו הפוגענית, כשהוא מבין בהדרגה את מורכבות מצבו המשפטי. שירות המבחן ציין כי אף שלא ניתן לשלול פגיעות נוספות, הרי שיש בחלופת המוצעת (מעצר בית בפיקוח) על מנת לצמצם את המסוכנות, מה גם שהמפקחים שנבחנו נמצאו ראויים, סמכותיים, וכאלה אשר תחת פיקוחם, לא יפעל המשיב באופן שיחמיר את מצבו המשפטי או יסכן את ערבותם.

דין והכרעה

6. אין חולק כי האישומים המיוחסים למשיב 2 חמורים, הן מההיבט העובדתי, הן מההיבט המשפטי ובוודאי שאף מן ההיבט המוסרי. ניצול נשים הנמצאות במצוקה כלכלית לטובת הפקת רווח כספי ראוי לכל גינוי ואין ספק כי בבוא היום, ככל שהמשיב יורשע במיוחס לו, ייתן המותב הדין בתיק העיקרי את דעתו לתוצאה העונשית הראויה למעשים אלה.

7. השאלה המרכזית הטעונה הכרעה היא מהי עוצמת המסוכנות הנשקפת מהמשיב והאם ניתן לאיינה

בחלופת מעצר הולמת.

עוצמת המסוכנות נלמדת משני נתונים מרכזיים: (א) מעשיו של המשיב; (ב) נתוניו של המשיב.

מבחינת המעשים - ולצורך ההכרעה, עיינתי בהודעות הנשים המאזכרות בכתב האישום, וכן בעדויות נוספות מתוך תיק החקירה, ודומני כי התמונה העולה מתוך כלל החומר היא תמונה של ניצול מצב כלכלי, יכולת שכנוע והשפעה, "תנאי העסקה" נוקשים ומחפירים (לרבות מדיניות הטלת "קנסות"), אך במכלול - אינני סבור כי רף המסוכנות ניצב בנקודה שלא ניתן לחלוף מעליה.

יש טעם מסוים בטענת ב"כ המשיב כי בניגוד לפרשיות עבר אשר עסקו בסחר בנשים, בענייננו אין בנמצא נשים שהוברחו באישון לילה דרך הגבול (אלא בנשים שהיו בישראל או הגיעו לכאן בטיסות); אין בנמצא טענות בדבר כליאת שווא; דרכוניהן של הנשים לא נלקחו; הן היו יכולות לצאת ולבוא מהדירות בהן עבדו (והתגוררו); חרף תנאי העסקתן, לא אולצו לקיים יחסי מין מלאים עם הלקוחות; הייתה בידן האפשרות להפסיק לעבוד אצל המשיבים בכל רגע נתון.

כך לדוגמא מהודעתה של ו.ש (אישום חמישי) אך בחרה להפסיק לעבוד אצל המשיבים וציינה: **"בתאריך... עברתי לגור עם חבר בתל אביב ואמרתי לליאון (משיב 1 - ב.ש) שאני לא עובדת איתו יותר..."** (הודעה מיום 2.7.15 ש' 85).

ראה עדות י.ו מיום 26.11.15 אשר נשאלה האם היא מקיימת יחסי מין עם הלקוחות **והשיבה בשלילה.**

ראה הודעת מ.א מיום 2.12.15 אשר נשאלה וציינה כי **לא עשתה "אקסטרא" ללקוחות כי לא רצתה** (ש' 22-32).

ניתן לראות כנתון רלוונטי לעניין עוצמת המסוכנות גם את העובדה כי ברובם המקרים, אין מדובר בנשים שהובטח להן כי יועסקו בסייעוד או בעבודה אחרת, ולאחר שרכשו כרטיס טיסה והגיעו לארץ, מצאו עצמם מעניקות שירותי מין במכון עיסוי.

ראה עדותה של ל.ז מיום 16.7.15 שם ציינה: **"ברגע שהתחלנו להתכתב בסקייפ ליאון הציע לי לעבוד במסאג'ים, לציין כי ישר איך שהתקשרתי לליאון ששאלתי אותו האם מדובר בעבודה של מטפלת או שזה משהו אחר, בשלב זה ליאון התחיל להסס ואמר לי שזה לא ממש מטפלת אלא**

עבודה במסאג'ים."

ביחס לעבירות המין (אישומים שני ושלישי) - גם בהקשר זה, ואף שהמעשים ראויים לכל גינוי והוקעה, אינני סבור כי מדובר בנסיבות המלמדות על מסוכנות בעוצמה כה גבוהה שלא ניתן לאיין בחלופה. אציין כי מעובדות האישום השני עולה כי מוטיב הניצול היה משמעותי ממוטיב הפעלת הכוח, וכאשר ביקש המשיב 2 לקיים יחסי מין מלאים עם י.ו. הוא סורב.

בכל הנוגע לנתוניו של המשיב וחלופת המעצר - יש ליתן את הדעת לעובדה כי מדובר במשיב נעדר הרשעות קודמות, שעניינו נבדק על ידי שירות המבחן שמצא כי חלופת מעצר בית בפיקוח תוכל לצמצם את מסוכנותו וכי המפקחים שנבחנו הם אנשים נורמטיביים, אחראיים, סמכותיים, וכאלה אשר תחת פיקוחם, לא יפעל המשיב באופן שיחמיר את מצבו המשפטי או יסכן את ערבותם.

אף שתיאורטית, ניתן להפעיל בתי בושט ממעצר בית, סבורני כי בפועל - מדובר במהלך מורכב ביותר, אשר לא יוכל להתבצע תחת פיקוחם של המפקחים, וממילא שירות המבחן התרשם כי המשיב לא ירצה לסכן את ערבותם של מפקחיו.

אין בידי לקבל את טיעונה של ב"כ המבקשת בדבר חוסר ההלימה בין תוכן התסקיר לבין השורה התחתונה (הכוללת המלצת שחרור), שכן יש לבצע הבחנה בין קווי אישיותו של המשיב וגבולותיו המוסריים כפי שפורטו בתסקיר לבין רמת המסוכנות והיכולת לצמצמה. בהחלט קיימת אפשרות כי אדם יחזיק בתפיסות לא ראויות ביחס לכבוד האדם, בעמדה לא ראויה המחפצה נשים, אך שעה שאותו אדם יהיה נתון בהליך משפטי, תחת עיניה הבוחנת של המשטרה ועיניהם הבוחנות של מפקחים ראויים, יפעל ממניעים רציונאליים (ותועלתניים) ולא ייתן ביטוי מוחשי כלשהו לתפיסות מעוותות אלה.

העובדה כי המשיב נעצר בחודש יולי 2015 בגין החשדות שבהמשך מצאו ביטוי בעובדות האישומים הרביעי והחמישי וכן עבירות נוספות, ובסופו של יום, לאחר מספר ימי מעצר, שוחרר בתנאים, פועלת לשני הכיוונים. מן הצד האחד - יש בה כדי ללמד על עמדת המבקשת (נכון לאותו מועד) כי אין בעצם ניהול מקומות לשם זנות באופן שיוחס למשיב, כדי להצדיק את המשך מעצרו והגשת כתב אישום במהלך אותה תקופה. מן הצד האחר - יש בה כדי ללמד על הצורך בקביעת תנאי ערובה מחמירים, על מנת שהמשיב לא ישוב על מעשיו. זאת הסיבה כי אין בידי לקבל את המלצת שירות המבחן אשר סבר כי אין צורך במעצר בפיקוח אלקטרוני וניתן להסתפק במעצר בית בפיקוח.

יש אף ליתן את הדעת להשפעה הממתנת של תקופת המעצר עד כה (כחודשיים) אשר יש בה כדי להרתיע את המשיב 2, ולהעביר לו מסר ברור בדבר התוצאות האפשריות של חזרה על מעשיו או הפרה

של התנאים שייקבעו.

סיכום

סוף דבר - לאחר שנתתי דעתי למכלול הנתונים הרלוונטיים, ולהמלצת שירות המבחן, סבורני כי יש מקום להורות על מעצרו של משיב 2 בפיקוח אלקטרוני בבית אמו ברחוב בית צורי 24, דירה 30 בתל אביב, בפיקוח אחד המפקחים הבאים:

גב' קארין נוראל, ת"ז 033340951; אמיר נוראל, ת"ז 029581972; גב' רבקה דיל, ת"ז 076948264; ציון בן ארי, ת"ז 051543189; אסתר בן ארי, ת"ז 052283397.

כל אחד מהמפקחים יחתום על ערבות צד ג' בסך 100,000 ₪.

ערבות עצמית בסך 200,000 ₪.

הפקדה במזומן או ערבות בנקאית בסך 50,000 ₪.

ניתן בזאת צו עיכוב יציאה מהארץ. הדרכון יופקד עד יום 16.2.16.

ניתנה היום, 14 פברואר 2016, במעמד הצדדים.

בני שגיא, שופט